

Lõppetuse laulud.

Ja olles murret õhtoni,
ja jälle homse peäle:
ma heidan enmast põlwilt,
ja tõstan omma heäle:

So jures polle wõimata
mind pea jälle rõmušta'.

Mo wiimisel tunnil wõtta sa
mo hinge ülles ellama:
siis tännab sinno talleke
sind, pühha Issa, Poioke!

So arm, oh Jesus, tehko mndi
ka tänna rõõmsaks, et ma sind
wõin siin maailmas tännada,
ja kõrges taewas lõpmata.

Salmikenne. „Sa olled mulle mo
kaebduse pöörnud rõmomängiks: sa olled mo
kottiride seljast ärrawõtnud, ja rõmo mo
wõle pannud.

Mo hing peab sind kites laulma, ja
ei mitte wait jäma; Jehowa, mo Jummal,
sind tahhan ma auustada iggaweseks aiaks.

(Laul 30, 12, 13.)